

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lag om ändring av lagen om posttjänster**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att bestämmelserna om postföretagens skyldighet att betala postförmedlingens tillsynsavgift ändras. Syftet med lagförslaget är att upphäva bestämmelserna om postförmedlingens tillsynsavgift i kommunikationsministeriets förordning om Kommunikationsverkets avgifter.

Syftet med propositionen är att förnya tillsynsavgifterna i lagen om posttjänster så att de av Riksdagens grundlagsutskott uppdragna riktlinjerna om vissa avgifters konstitutionella karaktär beaktas. Propositionen syftar till att i fråga om tillsynsavgiften för postverksamhet uppfylla de krav som ställs på statsskatt i 81 § 1 mom. i grundlagen.

I propositionen föreslås att om omständig-

heter som gäller tillsynsavgiften för postverksamhet och som nu i huvudsak ingår i förordningen om Kommunikationsverkets avgifter skall bestämmas i sin helhet i lagen om posttjänster. Dessutom föreslås att de ifrågavarande bestämmelserna klargörs och preciseras så att de uppfyller de krav som ställs på skattelagar. Ytterligare föreslås att vissa andra ändringar som närmast är av teknisk karaktär. Frågan gäller därmed huvudsakligen författningstekniska ändringar, genom vilka det nuvarande rättsläget inte ändras till innehållet.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2006.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning	3
2. Nuläge.....	3
2.1. Lagstiftning och praxis.....	3
Kommunikationsverkets uppgifter	3
Kommunikationsverket som nettobudgeterat ämbetsverk	3
Kommunikationsverkets inkomstprognos för 2004 och 2005	4
2.2. Tillsynsavgift för postverksamhet	6
2.3. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	6
2.4. Bedömning av nuläget	7
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	8
3.1. Mål	8
3.2. De viktigaste förslagen.....	8
4. Propositionens konsekvenser	8
5. Beredningen av propositionen	8
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	8
5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats	8
DETALJMOTIVERING	10
1. Lagförslag	10
Lag om ändring av lagen om posttjänster	10
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	12
3. Ikraftträdande	13
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	13
Tillsynsavgift för postverksamhet	14
LAGFÖRSLAG	16
om ändring av lagen om posttjänster.....	16
BILAGA	18
PARALLELLTEXT.....	18
om ändring av lagen om posttjänster.....	18

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Den finansiering och de avgifter som verksamheten vid det till kommunikationsministeriets förvaltningsområde hörande Kommunikationsverket finansieras med är föremål för fortlöpande utvecklingsarbete. Riksdagens grundlagsutskott drog upp riktlinjer i sina utlåtanden GrUU 61/2002 rd och GrUU 3/2003 rd om vissa avgifters konstitutionella karaktär av skatt. De i frågavarande övervägandena av grundlagsutskottet gällde kommunikationsmarknadsavgiften som föreskrivits i kommunikationsmarknadslagen (393/2003). Övervägandena var i den mån betydelsefulla och avvikande från tidigare synpunkter att det ansågs vara nödvändigt att i fråga om alla Kommunikationsverkets avgifter i sin helhet ta ställning till huruvida avgifterna uppfyller kraven i 81 § i grundlagen. Utifrån denna bedömning ansågs det nödvändigt att bereda en regeringsproposition om ändring av lagen om posttjänster.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket är en myndighet inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde som har som centralt mål att främja utvecklingen av informationssamhället inom sitt verksamhetsområde.

Bestämmelser om Kommunikationsverkets uppgifter ingår i kommunikationsmarknadslagen, lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001), lagen om posttjänster (313/2001), lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998), lagen om statens televisions- och radiofond (745/1998), lagen om dataskydd vid elektronisk kommunika-

tion (516/2004), lagen om förbud mot vissa avkodningssystem (1117/2001), lagen om elektroniska signaturer (14/2003), lagen om domännamn (228/2003) samt lagen om kommunikationsförvaltningen (625/2001).

Kommunikationsverket som nettobudgerat ämbetsverk

I statsbudgeten är Kommunikationsverket ett nettobudgerat ämbetsverk som i huvudsak täcker kostnaderna för sin verksamhet med de avgifter som verket uppbär. Kommunikationsverkets intäkter består av intäkter av offentligrättsliga prestationer enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) samt av intäkter av offentligrättsliga prestationer enligt speciallagar.

I 2004 års budget var bruttoutgifterna för Kommunikationsverkets omkostnadsmoment 31,8 miljoner euro och bruttoinkomsterna 25,8 miljoner euro. Nettoutgifterna var 6 miljoner euro. Av nettoutgiftsbehovet föranledes ca 3,5 miljoner euro av en ändrad princip för periodisering av engångskaraktär. På moment 11.19.04 för inkomster av skattenatur hade beräknats inlöpa totalt 2,5 miljoner euro i kommunikationsmarknadsavgifter och teleentreprenadavgifter. Dessa inkomster hade beaktats vid dimensioneringen av Kommunikationsministeriets omkostnadsmoment.

I 2005 års budget var bruttoutgifterna för verkets omkostnadsmoment 32,2 miljoner euro och bruttoinkomsterna 28,4 miljoner euro. Nettoutgifterna var 3,8 miljoner euro. Kommunikationsmarknadsavgift, teleentreprenadavgift och dataskyddavgift, totalt 3,1 miljoner euro, intäktsförs på moment 11.19.04 för skatteinkomster. Dessa inkomster har beaktats vid dimensioneringen av Kommunikationsministeriets omkostnadsmoment.

Kommunikationsverkets inkomstprognos för 2004 och 2005

Avgiftsslag	Grund för avgiften	Kunder som avgiften uttas av	Prognosv. 2004	Budgetv. 2005
Kommunikationsmarknadslagen				
Kommunikationsmarknadsavgifter	Kommunikationsverkets kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller teleföretag enligt kommunikationsmarknadslagen	koncessionsinnehavare teleföretag som är skyldiga att göra televerksamhetsanmälan	2 385 000	2 400 000
Teleentreprenad-avgifter	Kommunikationsverkets kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller teleföretag enligt kommunikationsmarknadslagen	teleentreprenörer	138 000	130 000
Lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation				
Dataskyddsavgifter	Kommunikationsverkets kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller teleföretag enligt lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation	koncessionsinnehavare teleföretag som är skyldiga att göra televerksamhetsanmälan	385 000	540 000
Lagen om statens televisions- och radiofond				
Ersättning ur statens televisions- och radiofond	ersättning enligt lagen om statens televisions- och radiofond för uppbörd och kontroll av tv-avgifter samt för övervakning av efterlevnaden av lagen om televisions- och radioverksamhet	Statens televisions- och radiofond	11 000 000	11 902 000
Lagen om posttjänster				
Tillsynsavgifter för postverksamhet	tillsynsavgift för tillsyn över postföretaget	postföretag	1 247 000	1 232 000
Kommunikationsministeriets förordning om Kommunikationsverkets avgifter				
Tillståndsavgifter för radiosändare	för rätten att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd	privatpersonerföretagoffentliga samfundövriga	4 662 000	4 803 000
Frekvensavgifter	för rätten att inneha och använda radiosändare som är beroende av tillstånd och anslutna till basstationer i mobilnät eller myndighetsradionätet (VIRVE) eller GSM-R-radiosystemet för järnvägarna eller tillståndspliktiga radiosändare när dessa är anslutna till radiosondsystem inom meteorologisk	radiokommunikation radionät-soperatörerInrikesministeriet (VIRVE)tillståndshavare till radiosondsystem	6 844 000	6 082 000
Frekvensplanerings -avgift	för frekvensplanering i anslutning till det militära försvaret	försvarsmakten	268 000	270 000
Tillsynsavgifter för radiosändare	för radiosändare som saluhålls och importerats i Finland tillverkare och importörer		57	-

Avgifter för godkännande av radioanläggningar för typgodkännande	av radioanläggningar eller godkännande av enskilda anläggningar		1 000	1 500
Kontrollavgifter för radiostationer	för idrifttagningskontroll eller ändringskontroll av radioanläggningar eller radiostationer	företag och sammanslutningar som bedriver lokalradioverksamhet	22 000	8 000
Avgifter för radiokommunikations-examen och för intyg examens- eller intygsavgifter för dem som använder	en radiosändare för maritim radiokommunikation eller amatörradiokommunikation	privatpersoner	135 000	149 000
Avgifter för numrering av kommunikationsnäten	för rätten att använda kommunikationsnätens numerkod eller abonnentnummer	teleföretag eller innehavare av SMS-servicenummer	2 587 000	2 500 000
Domännamnsavgifter	för beviljande av ett nytt domännamn, ändring av ett domännamn och överföring av ett domännamn eller ändring av namnserver eller intyg för domännamnsregistret	domännamnsinnehavare (företag, offentliga samfund, övriga)	1 223 000	1 388 000
Avgift för registrering av certifikatutfärdare som tillhandahåller kvalificerade certifikat	registrering av verksamhetsanmälan	certifikatutfärdare		
Utnämnings- och kontrollorgansavgifter i fråga om kontrollorgan som bedömer anordningar för framställning av elektroniska signaturer	utnämning av kontrollorgan och för bedömning av att kontrollorganet överensstämmer med lagens krav	kontrollorgan	-	-
Certifikatavgift	tillsyn över beviljandet av kvalificerade certifikat	certifikatutfärdare	14 000	15 000

2.2. Tillsynsavgift för postverksamhet

Enligt 31 § i lagen om posttjänster fastställer kommunikationsministeriet de avgifter som skall tas ut av postföretagen för den tillsyn Kommunikationsverket utövar och som avpassas enligt omsättningen av den verksamhet som avses i denna lag enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Avgifterna skall fastställas så att de täcker kostnaderna för myndighetsverksamheten. Ytterligare, när tillsynsavgiften fastställs enligt 32 f § skall också beaktas de kostnader som uppgifterna i anslutning till säkerställandet av postgången orsakar Kommunikationsverket.

I 19 § i kommunikationsministeriets förordning om Kommunikationsverkets avgifter (1126/2002, nedan avgiftsförordningen) preciseras betalningsskyldigheten så att det föreskrivs att av ett postföretag uppbärs årligen en tillsynsavgift som är 2,46 promille av postföretagets årliga postförmedlingsomsättning, dock minst 1 681,85 euro. Tillsynsavgiften för en utövare av postförmedling är 1 681,85 euro det år verksamheten inleds och 8 409,40 euro det andra året.

Med den ovan avsedda omsättningen avses en omsättning som har realiserats två år före det år då tillsynsavgiften tas ut. Som postverksamhet betraktas sådan postverksamhet som hör till tillämpningsområdet för lagen om posttjänster. Det till omsättningen relaterade promilletalet har ett par gånger höjts under förordningens giltighetstid.

Med tillsynsavgiften för postverksamhet täcks, enligt motiveringspromemorian till avgiftsförordningen, styrnings- och tillsynskostnader för postförvaltningen, inklusive postförvaltningens medlemsavgifter till internationella organisationer och fr.o.m. 2002 även kostnaderna för enheten för obeställbara brev.

Postförmedlingens tillsynsavgift hör till de självkostnadsbaserade prestationer som uppräknas i 3 § i avgiftsförordningen. När postförmedlingens tillsynsavgift föreskrevs uppfattades den till sin författningsrättsliga natur som en avgift.

Tills vidare bedrivs postverksamhet i Finland bara av Posten Finland Abp.

2.3. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

En internationell jämförelse av finansieringen av verksamheten vid ämbetsverk motsvarande Kommunikationsverket gjordes mellan Kommunikationsverket, Sveriges PTS (Post- och telestyrelsen), Norges PT (Post- och teletilsynet) och Frankrikes ART (Autorité de régulation des télécommunications).

Finansieringsformer på ämbetsverksnivå

I tabellen nedan presenteras uppgifter om finansieringen av verksamheten från åren 2003 (faktisk) och 2004 (budgeterad). För 2003 års del finns faktiskt inflöde av avgifter (M €) i den första spalten och, i den andra spalten, den andel varje finansieringsform (%) utgör av det totala inkomstflödet. För 2004 års del finns budgeterat inflöde av avgifter (M €) i den första spalten och, i den andra spalten, den andel motsvarande finansieringsform (%) utgör av ämbetsverkets budgeterade totalintäkt.

Ämbetsverkens förkortningar är i tabellen följande: Kommunikationsverket (FICORA(FI)), Post- och telestyrelsen, Sverige (PTS (SE)), Post- och teletilsynet, Norge (PT(NO)), och Autorité de régulation des télécommunications, Frankrike (ART(FR)).

	FICORA (FI)					PTS (SE)				PT (NO)				ART (FR)			
	2003		2004			2003		2004		2003		2004		2003		2004	
	M €	%	M €	%		M €	%	M €	%	M €	%	M €	%	M €	%	M €	%
Fasta avgifter av kunder	19,50	75,48	15,95	42,40	14,09	24,82	17,36	27,18		20,2	94,4	20,2	94,4	100	555,56	NA	NA
Omsättningsrelaterade avgifter av kunder	1,54	5,95	4,05	10,77	9,89	17,41	9,57	14,98		0	0	0	0	0	0	NA	NA
Medel från statsbudgeten	0	0	6,03	16,04	24,97	43,97	23,56	36,89		1,2	5,6	1,2	5,6	(18)	0	NA	NA
Övriga finansieringsformer	10,36	40,08	11,58	30,79	8,37	14,74	13,38	20,95		0	0	0	0	0	0	NA	NA
TOTALT	31,40	121,51	37,62	100	57,32	100,94	63,87	100		21,4	100	21,4	100	100	555,56	NA	NA

Sammandrag av den internationella jämförelsen

En jämförelse mellan kommunikationsmyndigheternas finansieringsstrukturer är nästan omöjlig på ett sådant sätt att talen i sig skulle vara helt jämförbara. En implementering av EU-lagstiftningen kan landsvis variera på ett sätt som i slutändan även avspeglas på uttagandet av avgifter. Även myndigheternas uppgifter varierar landsvis, vilket har en särskilt stor betydelse vid genomgång av ämbetsverkens uppgifter i sin helhet.

Alla de jämförda kommunikationsmyndigheternas verksamhet finansieras med avgifter som tas ut på marknaden. I praktiken finns det skillnader i hur avgifter tas ut och hur medlen cirkuleras samt i de olika avgifternas natur och storlek. De nationella specialavgifterna utgör en särskild del och de finansieras direkt ur statsbudgeten; det är främst svenska PTS som har dylika uppgifter.

Den finansieringspraxis som gäller för Kommunikationsverket skiljer sig inte i någon betydande grad från andra europeiska systemverks sätt att finansiera sin verksamhet. Om specialavgifterna – till vilka televisionsavgiftsförvaltningen och domännamnshörsförvaltningen kan räknas i Finland – lämnas utan avseende, har finansieringen ordnats i de olika länderna i stor utsträckning på samma sätt. Betalare är i regel branschföretagen, som använder kommunikationsresurserna (frekvenser och nummer) eller vilkas verk-

samhet sysselsätter myndigheterna (tillsyn över och anvisningar för verksamheten). I svenska PTS finansieringsstruktur för 2004 har PTS direkt budgeterat ett belopp om 23,56 M € från statsbudgeten, vilket utgör nästan 37 % av de budgeterade intäkterna. PTS finansierar ca 90 % av sin verksamhet med avgifter som uttas av operatörer och licensinnehavare.

Utifrån det samlade materialet kan man notera att oavsett den enhetliga EU-lagstiftningen i bakgrunden finns det dock vissa skillnader i avgiftsstrukturen på den nationella nivån. Praxis kan variera mycket i fråga om finansieringen av nya uppgifter, såsom informationssäkerhetsavgifter.

2.4. Bedömning av nuläget

Vid stiftandet av postförmedlingens tillsynsavgift uppfattades den författningsrättsligt som en avgift. I ljuset av de ovan nämnda överväganden som grundlagsutskottet gjort har det emellertid varit nödvändigt att på nytt bedöma frågan i en för uppgiften särskilt tillsatt arbetsgrupp. Denna omvärdering ledde fram till slutsatsen att det ur författningsrättslig synvinkel är fråga om skatt, varvid om denna skatt skall föreskrivas genom lag. Lagen skulle omfatta bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek och de skattskyldigas rättsskydd.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Mål

Syftet med propositionen är att förnya tillsynsavgiften för postverksamhet så att de riktlinjer riksdagens grundlagsutskott drog upp särskilt i sina utlåtanden GrUU 61/2002 rd och GrUU 3/2003 rd om vissa avgifters konstitutionella karaktär av skatt beaktas vid stiftandet av avgiften. Genom regleringen försöker man uppfylla de krav som ställs på skattelagen i 81 § 1 mom. i grundlagen.

3.2. De viktigaste förslagen

Som en följd av skattenaturen hos tillsynsavgiften för postverksamhet föreslås en ändring i lagen om posttjänster, genom vilken bestämmelserna om postförmedlingens tillsynsavgift, som för närvarande ingår i avgiftsförordningen, lyfts upp på lagnivå.

Bestämmelserna föreslås bli preciserade så att det av dem klart framgår grunderna för skattskyldighet och skattens storlek, de skattskyldigas rättsskydd och vilka de skattskyldiga är. Övriga detaljer kan vid behov förskrivas om genom förordning, beträffande vilket det föreslås ett särskilt stadgande om bemyndigande på lagnivå. Samtidigt föreslås att bestämmelserna förnyas och moderniseras bl.a. i fråga om avgiftens storlek, bestämmande därav samt vissa andra detaljer.

4. Propositionens konsekvenser

Ändringen av lagen om posttjänster uppskattas inte ha direkta ekonomiska konsekvenser. Avgiftens storlek förblir densamma och några innehållsmässiga ändringar i fråga om hur avgifterna samlas in eller beträffande de avgiftsskyldiga är föreslås inte.

De totala intäkterna från postförmedlingens tillsynsavgifter år 2006 beräknas uppgå till 1 277 000 euro och avgiften hör ihop med skattemomentet 11.19.04. Motsvarande utgifter har antecknats under moment 31.70.21. Intäkterna från postförmedlingens tillsynsavgifter har beaktats vid dimensioneringen av Kommunikationsverkets omkostnadsmo-

ment.

Propositionen uppskattas inte heller ha direkta verkningar i fråga om myndigheternas verksamhet, miljökonsekvenser eller samhällsliga verkningar.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Kommunikationsministeriet tillsatte den 19 december 2003 en arbetsgrupp som hade till uppgift att sammanställa en utredning om behoven att förnya finansieringen av Kommunikationsverkets avgiftsbelagda verksamhet och Kommunikationsverkets avgifter. Utredningen skulle enligt uppdraget omfatta en plan för genomförande av åtgärder som behövdes enligt utredningen. Arbetsgruppen hade i uppgift att höra Kommunikationsverket och, med tanke på sina uppgifter, i behövlig omfattning, kommunikationsförvaltningens andra kunder som inte var representerade i arbetsgruppen, användare av kommunikationstjänster samt andra experter. Arbetsgruppen skulle lägga fram behövliga förslag till åtgärder senast den 30 november 2004. Till medlemmar i arbetsgruppen kallades representanter, utöver kommunikationsministeriet, från finansministeriet, Kommunikationsverket, Digita Oy, FiCom ry, Posten Finland Abp, Rundradion Ab och Suomen Televisioiden Liitto.

Arbetsgruppen gick igenom alla avgifter som Kommunikationsverket tar ut och bedömde behovet att förnya dem. Arbetsgruppen föreslog att regleringen av tillsynsavgiften för postverksamhet i lagen om posttjänster skall ändras på det sätt som noggrannare definieras i denna proposition.

5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats

Remissyttranden om avgiftsarbetsgruppens rapport, i vars bilaga det fanns ett utkast av denna regeringsproposition, inbegärdes från följande håll: Alma Media Abp, Digita Oy, Electronic Frontier Finland ry, Elisa Abp, Finnet-förbundet rf, Helsingin kauppakamari – Helsingfors handelskammare ry, Kesku-

skauppakamari ry, Kuluttajat – Konsumenterna ry, Konsumentverket, MTV Ab, Justitieministeriet, Suomen Internet-yhdistys (SIY ry.), Finlands konsumentförbund rf, Posten Finland Abp, Suomen Televisioiden Liitto, Företagarna i Finland, TeliaSonera Abp, Teollisuuden ja Työntajien Keskusliitto – Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry., Finansministeriet, Kommunikationsverket och Rundradion Ab.

Utlåtanden inkom av följande aktörer: Digita Oy, Suomen Televisioiden Liitto, Kommunikationsverket, Electronic Frontier Finland ry, Finlands konsumentförbund, Elinkeinoelämän Keskusliitto, ISOC Finland – Suomen Internet-yhdistys, Posten Finland Abp, Rundradion Ab, TeliaSonera Finland Abp, FiCom ry, MTV Oy (Alma Media Abp), Helsingin kauppakamari – Helsingfors handelskammare, Konsumentverket, Kuluttajat – Konsumenterna ry, finansministeriet, Företagarna i Finland rf och justitieministeriet. Dessutom gav IT Secman in ett utlåtande på eget initiativ.

Den största delen av remissinstanserna hade ingenting att yttra i frågan om ändring av lagen om posttjänster. Digita Oy, FiCom ry, Kommunikationsverket och Posten Fin-

land Abp stödde propositionen i sina utlåtanden. Enligt Posten Finland Abp klargör arbetsgruppens förslag till ändring av lagen om posttjänster avsevärt den nuvarande regleringen. Enligt förslaget skall det till lagen fogas klara definitioner bl.a. av storleken på tillsynsavgiften och den omsättning som ligger till grund för bestämmande av avgiften. Posten önskade att en ändring som överensstämmer med propositionen så snart som möjligt skall göras i lagen om posttjänster.

Justitieministeriet understödde arbetsgruppens ståndpunkt om avgiftens skattenatur och konstaterade att bestämmelserna förefaller att huvudsakligen uppfylla de krav som ställs i 81 § 1 mom. i grundlagen. Justitieministeriet fäste emellertid uppmärksamheten vid bestämmelserna om betalningsskyldighet i situationer då postverksamheten upphör mitt under perioden och föreslog en omformulering av dem. I bestämmelsen bör avgiftsskyldigheten begränsas till att gälla endast de månader verksamheten bedrivs och Kommunikationsverkets behörighet bör begränsas på motsvarande sätt. De ståndpunkter och ändringsförslag justitieministeriet har framfört i sitt utlåtande har man försökt göras och beaktas i oförändrad form i den slutliga propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

Lag om ändring av lagen om posttjänster

31 §. Tillsynsavgifter för postverksamhet. Förslagen som gäller tillsynsavgifter för postverksamhet beror huvudsakligen på att de ifrågavarande avgifterna till sin konstitutionella natur har ansetts vara skatter. Därmed skall de bestämmelser som nu ingår i avgiftsförordningen höjas till lagnivå och bestämmelserna skall även i övrigt uppfylla de krav som ställs på skattelagar. Det gäller främst lagtekniska ändringar i samband med vilka det dock också görs vissa ändringsförslag i fråga om att uppdatera uttagandet av avgiften.

Eftersom skatterna skall intäktsföras i statsbudgeten, styrs den fastställda avgiften till Kommunikationsverket via statsbudgeten. Det betyder att avgiften upplöses i statens budget inkomster och meningen är att motsvarande anslag anvisas till Kommunikationsverket. Det skulle vara mycket viktigt att försäkra att de medel som inflyter genom dataskyddsavgiften används oavkortade för Kommunikationsverkets kostnader.

Enligt den föreslagna paragrafen är ett postföretag som bedriver koncessionsberoende postverksamhet skyldigt att årligen erlägga tillsynsavgift för postverksamhet till Kommunikationsverket. Tillsynsavgifterna, som tas ut av postföretagen, motsvarar de totala kostnader som orsakas av skötseln av sådana uppgifter som gäller postföretag enligt lagen om posttjänster.

I den föreslagna paragrafen bestäms om postföretagens skyldighet att betala tillsynsavgift för postverksamhet. Enligt 3 § 6 punkten avses med postföretag en i 6 § avsedd koncessionsinnehavare. De avgiftsskyldigas krets begränsas därmed enligt denna definition. I bestämmelsen konstateras även principen att syftet med avgiften är att täcka de

kostnader som de i lagen föreskrivna uppgifterna åsamkar Kommunikationsverket, och inte att samla ett överskott med avgiften.

Den tillsynsavgift för postverksamhet som föreslås grundar sig på de prestationer som Kommunikationsverket med stöd av lagen producerar för postföretag. Dessa prestationer är:

1) tillsyn över den postverksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om posttjänster

2) övervakning av prissättningen i enlighet med lagen om posttjänster

3) behandling av obeställbara postförsändelser,

4) behandling och avgörande av klagomål som gäller postföretagens utdelningsplaner och postutdelning, och

5) förvaltnings- och medlemskapsuppgifter och betalningsskyldighet i anslutning till dessa som gäller Världspostföreningens (Universal Postal Union, UPU) internationella postfördrag.

Till Världspostföreningens medlemskapsförpliktelser hör medlemsavgiften som för närvarande är ca 280 000 euro i året. Denna avgift betalas av Kommunikationsverket.

De avgifter som tas ut av postföretagen föreslås motsvara de totala kostnader som orsakas av prestationer. De totalomkostnader som ligger till grund för avgiften skall beräknas på samma sätt som de avgifter som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten. Till kostnaderna räknas för det första de särskilda kostnader som orsakas vid utförandet av prestationer. Till särskilda kostnaderna hör t.ex. den andel av en anställds arbete som riktas på utförande av prestationen, de nyttigheter som används för att utföra prestationen, såsom datasystem eller kopiering. Till totalomkostnaderna skall räknas parallellt med särskilda kostnaderna den andel av administrations-, lokal- och kapitalkostnaderna som hänförs till utförandet av prestationen. Betalningen motsva-

rar då till sin storlek det självkostnadsvärde för prestationen som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten.

31 a §. Storleken av tillsynsavgiften för postverksamhet. Enligt det föreslagna 1 mom. utgör tillsynsavgiften för postverksamhet 0,0025 % av omsättningen för den koncessionsberoende postverksamhet som postföretaget bedrivit i Finland. Avgiften beräknas utifrån den redovisningsperiod som gått ut två år innan det år avgiften tas ut och är minst 2000 euro.

Storleken av den tillsynsavgift för postverksamhet som föreslås motsvarar storleken på den avgift som föreskrivits i 19 § i avgiftsförordningen och som föreslås bli upphävd genom denna proposition. Storleken på avgifterna har emellertid avrundats i någon mån uppåt från det nuvarande beloppet till klara heltal. Genom ändringen görs i övrigt inga höjningar av avgiften eller andra kostnadsändringar eller några sådana ändringar i innehållet som inverkar på kostnads- eller inkomstsidan. Eftersom postverksamheten för närvarande är synnerligen stabil både i fråga om inkomster och utgifter är det nödvändigt att bedöma om den nivå som uppställts är den rätta även i framtiden. Bestämmelserna om antalet faktureringsperioder lyfts också upp från avgiftsförordningen till lagnivå. Avsikten är att med regleringen fortfarande bevara den nuvarande situationen, enligt vilken faktureringen sker fyra gånger om året. Då är det möjligt att i slutet av året, när bokslutsuppgifterna har säkerställts, utjämna eventuella problem med den fakturering som grundar sig på en uppskattning.

Det har ansetts vara nödvändigt att bestämma ett minimibelopp för tillsynsavgiften för postverksamhet, eftersom tillsyn över verksamhet även i mindre skala alltid orsakar utgifter för Kommunikationsverket.

Det föreslagna 2 mom. gäller en sådan situation när en ny idkare av postverksamhet kommer in på marknaden. För den nya aktören föreslås att avgifterna för det första och det andra verksamhetsåret definieras som fasta, så att avgiften det första året är den minimiavgift som bestäms i 1 mom. och avgiften för det andra året är femfaldig i förhållande till den. Ett nytt postföretag skall sålunda betala 2 000 euro som en fast tillsyns-

avgift det år verksamheten inleds och 10 000 euro som en fast tillsynsavgift det andra året. Från det tredje verksamhetsåret framåt bestäms tillsynsavgiften för det nya postföretaget på det sätt som avses i 1 mom. Avsikten med den föreslagna bestämmelsen är att göra det lättare för eventuella nya aktörer att komma in på marknaden för posttjänster. För närvarande finns det i Finland endast en koncessionsinnehavare, Posten Finland Abp.

Enligt 3 mom. återbetalas inte en avgift som tagits ut även om företaget upphör med den i 1 mom. avsedda postverksamheten eller dess koncession dras in mitt under faktureringsperioden.

I det föreslagna 31 a § 4 mom. ingår preciserande bestämmelser om hurudant förfarandet är i sådana situationer då postverksamheten upphör under en faktureringsperiod eller då verksamheten har överlåtits till ett annat företag. Om postverksamheten upphör helt mitt under en faktureringsperiod skall Kommunikationsverket bestämma avgiftens storlek för den tid postverksamhet har bedrivits. Om postverksamheten under tiden mellan den avgiftsgrundande redovisningsperioden och avgiftens förfallodag har överlåtits till ett annat företag, skall Kommunikationsverket bestämma hur stor avgiften skall vara för det företag som bedriver verksamheten på avgiftens förfallodag med beaktande av den fastställda omsättningen för den redovisningsperiod som ligger till grund för den överlåtna postverksamhetens avgift.

Enligt det föreslagna 5 mom. bestäms avgiftens storlek utgående från vilken företags andel har varit av den avgiftsgrundande redovisningsperiodens omsättning för den i 1 mom. avsedda postverksamheten, om det under tiden mellan utgången av den redovisningsperiod som ligger till grund för avgiften och avgiftens förfallodag har inträffat förändringar i företags koncernförhållanden.

Enligt det föreslagna 6 mom. återbetalas inte en avgift som tagits ut även om företaget upphör med sin verksamhet och meddelar att den i 1 mom. avsedda verksamheten upphör mitt under faktureringsperioden.

31 b §. Omsättning som ligger till grund för bestämmande av avgiften. I det föreslagna 1 mom. konstateras att, om ett postföretag, i enlighet med 1 kap. 6 § i bokföringslagen

(1336/1997), ingår i en koncern är grunden för avgiften för ett postföretag företagets andel av den gemensamma omsättningen för den koncessionsberoende postverksamhet som postföretagen bedriver i Finland, minskad med bolagens inbördes omsättning av verksamheten. Avgiften bestäms på samma sätt också i sådana fall då moderbolaget inte är finländskt.

I det föreslagna momentet bestäms om situationer där ett företag hör till en koncern. Grunden för företagets avgift är då inte direkt företagets egen omsättning utan företagets andel av den gemensamma omsättningen för den i lagen om posttjänster avsedda verksamhet som bedrivs i Finland av avgiftsskyldiga företag som ingår i samma koncern. Denna gemensamma omsättning minskas med den omsättning som uppkommit av företagets inbördes verksamhet, dvs. den inbördes omsättningen av den i Finland bedrivna postverksamheten. Avsikten med bestämmelsen är att företag skall behandlas lika oavsett om de ingår i en koncernstruktur eller inte. Till den gemensamma omsättningen för en företagsgrupp hänförs inte alls omsättningen för ett sådant företag som inte bedriver postverksamhet i Finland. Avgiften föreslås bli bestämd på samma sätt också i sådana fall då moderbolaget inte är finländskt. Med denna bestämmelse strävar man efter vara beredd på en situation då det på företagsfältet finns flera aktörer, varvid det också kan bli aktuellt med en koncern. Tills vidare är inte en sådan situation aktuell.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan det genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som behövs för bestämmande av avgift skall anmälas till Kommunikationsverket. Det ifrågavarande bemyndigandet att utfärda förordning är nödvändigt för att genomföra praktiska detaljer och säkra tillräcklig smidighet för förfaringsätten.

31 c §. Bestämmande och uttagande av tillsynsavgift för postverksamhet. Enligt det föreslagna 1 mom. påförs tillsynsavgift för postverksamhet av Kommunikationsverket. Närmare bestämmelser om verkställigheten av avgiften kan utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

I det föreslagna 31 c § 1 mom. föreslås på

lagnivå bestämmelser om uttagande av avgiften i fyra rater och i det föreslagna 2 mom. bestämmelser om Kommunikationsverkets rätt att få uppgifter och om skyldigheten för dem som bedriver postverksamhet att ge in vissa uppgifter till Kommunikationsverket.

Tillsynsavgiften för postverksamhet är i konstitutionellt hänseende en skatt. Tillsynsavgiften för postverksamhet får enligt det föreslagna 3 mom. drivas in utan dom eller utslag på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961). I momentet föreslås också en bestämmelse om dröjsmålsränta och dröjsmålsavgift. Regleringen motsvarar 3 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (211/1992). Om avgiften inte har betalats senast på förfallodagen, uttas dröjsmålsränta på det obetalda beloppet. Dröjsmålsränta betalas enligt den räntefot som föreskrivs i 4 § i räntelagen (633/1982). Enligt 4 § 1 mom. i räntelagen är dröjsmålsräntan sju procentenheter högre än den referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga. I 2 mom. bestäms dessutom om situationer där dröjsmålsräntan enligt 1 mom. är lägre än den ränta som skulle betalas för tiden före förfallodagen. I stället för dröjsmålsränta skall Kommunikationsverket kunna ta ut en dröjsmålsavgift om fem euro. Dröjsmålsavgift används i sådana fall då dröjsmålsräntan understiger fem euro.

Den skattskyldiges rätt att söka ändring grundar sig både på bestämmelserna om grundbesvär i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961) och på 38 § i lagen om posttjänster.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Enligt 31 b § 2 mom. i lagen om posttjänster kan det genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som behövs för bestämmande av avgift skall ges in till Kommunikationsverket. Enligt 31 c § 1 mom. i lagen om posttjänster kan närmare bestämmelser om verkställigheten av avgiften utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet. De ifrågavarande bemyndigandena att utfärda förordning är nödvändiga för

att genomföra praktiska detaljer och säkra att förfaringssätten är tillräckligt smidiga.

3. Ikraftträdande

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2006.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att lagen om posttjänster ändras. Förslaget bör granskas särskilt med tanke på de i 81 § i grundlagen föreskrivna bestämmelserna om statliga skatter och avgifter. Propositionen uppskattas inte ha verkningar i fråga om skyddet för privatlivet, näringsfriheten, normgivningsbemyndiganden, egendomsskyddet eller yttrandefriheten.

På beredningen av propositionen inverkade centralt de riktlinjer riksdagens grundlagsutskott drog upp i sina utlåtanden GrUU 61/2002 rd och GrUU 3/2003 rd om vissa avgifters konstitutionella karaktär. Dessa överväganden av grundlagsutskottet gällde kommunikationsmarknadsavgiften som föreskrivits om i kommunikationsmarknadslagen.

En penningprestations författningsrättsliga karaktär inverkar på de krav som grundlagen ställer på sättet att föreskriva om prestationen. Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som skall innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Skattskyldighetens omfattning skall entydigt framgå av skattelagen. Bestämmelserna i lagen skall också vara på så vis exakta att de tillämpande myndigheterna är bundna i sin prövning när de fastställer skatten. Om de allmänna grunderna för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet samt avgifternas storlek bestäms med stöd av 81 § 2 mom. i grundlagen genom lag. Enligt riksdagens grundlagsutskotts vedertagna tolkningspraxis är det utmärkande för avgifter som bestäms i författningar att de utgör ersättning eller vederlag för tjänster som tillhandahålls av det allmänna; övriga penningprestationer till staten är däremot skatter i konstitutionell mening. (GrUU 3/2003 rd) Den väsentliga skillnaden mellan skatter och

avgifter anknyter således till avgifternas karaktär av vederlag. Om det inte finns ett vederlagsförhållande är prestationen i konstitutionell mening en skatt.

Grundlagsutskottets nuvarande tolkningslinjer formades i utskottets utlåtanden GrUU 61/2002 rd (kommunikationsmarknadslagen), 66/2002 rd (järnvägslagen) och 67/2002 (lagen om finansinspektionen). I dessa utlåtanden preciserades gränsdragningen mellan avgift och skatt konstitutionellt sett genom att peka ut de utgångspunkter som skall tas i beaktande när vederlagets karaktär bedöms.

Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden skissat följande villkor som avgiften bör uppfylla för att den i konstitutionellt hänseende skall vara avgift och inte skatt.

För det första skall de prestationer som avgifter tas ut för gå att specificera på något vis. Enligt grundlagen skall det genom lag bestämmas allmänt om vilka tjänsteåtgärder, tjänster och varor som kan avgiftsbeläggas eller vilka typer av prestationer som är helt avgiftsfria. Likaså skall det utfärdas bestämmelser genom lag om de principer som skall iakttas när avgiftens storlek bestäms. Om ett penningbelopp däremot tas ut allmänt för finansiering av någon verksamhet är det konstitutionellt sett snarare fråga om skatt än avgift.

För det andra, förutsättningen för penningprestationens karaktär av avgift är inte full kostnads motsvarighet, men avgiftens storlek och grunderna för bestämmande av avgiften bör dock ha något slag av samband med de kostnader som föranleds av produktionen av prestationen. Ju större skillnaden mellan en avgift och kostnaderna för produktion av en prestation är, i synnerhet i samband med en offentligrättslig uppgift, desto närmare ligger det till hands att betrakta prestationen som konstitutionellt sett skatt.

För det tredje, spelar det också en viss roll om det är frivilligt eller obligatoriskt att ta emot prestationen. Det talar för skatt om det inte går att tacka nej till prestationer som någon är skyldig att tillhandahålla och skyldigheten direkt med stöd av lag gäller rättssubjekt som uppfyller vissa karakteristika.

För det fjärde, har det ingen betydelse för bedömningen av prestationens konstitutionel-

la karaktär om penning prestationen eventuellt har ett begränsat användningsändamål. (GrUU 61/2002 rd)

Grundlagsutskottet har sedermera fäst uppmärksamheten vid ändringen av tolkningspraxis och dess verkningar. I sitt utlåtande om farledsavgifter såg utskottet det som viktigt att bedöma vilket den nuvarande farledslagstiftningens förhållande är till tolkningspraxis i fråga om 81 § i grundlagen och vid behov vidta åtgärder för att anpassa bestämmelserna till att motsvara kraven enligt nuvarande praxis (GrUU 46/2004 rd).

Tillsynsavgift för postverksamhet

Tillsynsavgift för postverksamhet skall bedömas i enlighet med de ovan nämnda kriterier som grundlagsutskottet ställt och avgiften jämföras särskilt med de slutledningar grundlagsutskottet gjort om kommunikationsmarknadsavgiften.

För specificering av prestationer som motsvarar avgiften kan saken bedömas som följer. Om avgiften bestäms i 31 § i lagen om posttjänster följande: "De avgifter som skall tas ut av postföretagen för den tillsyn Kommunikationsverket utövar och som avpassas enligt omsättningen av den verksamhet som avses i denna lag fastställs av kommunikationsministeriet enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Avgifterna skall fastställas så att de täcker kostnaderna för myndighetsverksamheten." Grundlagsutskottet behandlade inte alls avgiftsfrågan i sitt utlåtande om lagen om posttjänster (GrUU 30/2001 rd). Enligt 31 § i lagen om posttjänster är prestationen för tillsynsavgiften den tillsyn Kommunikationsministeriet utför. Enligt motiveringspromemorian till avgiftsförordningen täcker avgiften postförvaltnings- och tillsynskostnaderna inklusive postförvaltningens medlemsavgifter internationella organisationer. Grundlagsutskottet motiverade kommunikationsmarknadsavgiftens skattekaraktär bl.a. med att kostnader som orsakas Kommunikationsverket av vissa i lagen föreskrivna uppgifter täcks med hjälp av avgiften. Tillsynsavgiften för postverksamhet påminner i detta fall till stor del om kommunikationsmarknadsavgiften, vilket pekar på att tillsynsavgiften är en avgift av

skattekaraktär.

Till vilken del avgiftens storlek och grunderna för bestämning av avgiften bevarar något slag av samband med de kostnader som produktion av prestationen orsakar kan bedömas på följande sätt. För kommunikationsmarknadsavgiftens del delas teleföretag i avgiftsklasser. För tillsynsavgiften för postverksamhet gäller bara en avgiftsklass. För kommunikationsmarknadsavgiftens del ansåg grundlagsutskottet att avgiftsskyldigheten fastställs med allmänna kriterier utan att specificera avgiftens storlek för någon prestation som teleföretaget mottar. Avgiftsskyldigheten ansågs vara allmänt kopplad till finansiering av en viss verksamhet i Kommunikationsverket, och det var därmed inte fråga om ett vederlag som särskilt kunde specificeras genom en prestation av Kommunikationsverket. Ett teleföretags omsättning som grund för bestämmande av avgiftens storlek har inte heller, enligt grundlagsutskottet, något direkt samband med de kostnader som orsakas av prestationer som verket producerar för företaget. Tillsynsavgiften för postverksamhet påminner även i detta fall till stor del om kommunikationsmarknadsavgiften.

Till vilken del mottagande av den ifrågasvarande prestationen är obligatorisk eller frivillig kan bedömas som följer. Grundlagsutskottet har för kommunikationsmarknadsavgiftens del konstaterat att skyldigheten att betala avgift uppkommer direkt med stöd av lag för att en viss verksamhet bedrivs. Även tillsynsavgiften för postverksamhet skall betalas, om företaget bedriver en viss verksamhet. Förutsättningen för att bedriva postverksamhet är koncession i enlighet med 6 § i lagen om posttjänster. Även i fråga om denna motivering motsvarar tillsynsavgiften för postverksamhet till stor del om kommunikationsmarknadsavgiften.

På ovan nämnda motsvarande grunder och då det skall bestämmas om kommunikationsavgift på lagnivå, bör det även för tillsynsavgiften för postverksamhet finnas en motsvarande bestämmelse på lagnivå. I propositionen föreslås att en sådan ändring i lagen om posttjänster görs.

Den föreslagna bestämmelsen har gjorts upp så exakt och så välavgränsat som möjligt och så att av den framgår grunderna för

skattskyldighet och skattens storlek, de skattskyldigas rättsskydd och vilka de skattskyldiga är på det sätt som förutsätts i 81 § i grundlagen. Andra detaljer kan vid behov föreskrivas genom förordning, beträffande det föreslås en särskild bestämmelse om bemyndigande i lagen om posttjänster.

Med stöd av vad som anförts ovan anser regeringen att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om posttjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 6 april 2001 om posttjänster (313/2001) 31 §, sådan den lyder i lag 1017/2001 samt
fogas till lagen nya 31 a-31 c § som följer:

31 §

Tillsynsavgift för postverksamhet

Ett postföretag är skyldigt att årligen erlägga tillsynsavgift för postverksamhet till Kommunikationsverket. Det sammanlagda beloppet för de tillsynsavgifter som tas ut av postföretagen motsvarar de totalkostnader som orsakas av Kommunikationsverket för skötseln av sådana uppgifter som gäller postföretag enligt denna lag.

31 a §

Storleken av tillsynsavgiften för postverksamhet

Tillsynsavgiften för postverksamhet utgör 0,0025 procent av omsättningen för den koncessionsberoende postverksamhet som ett postföretag bedrivit i Finland under den redovisningsperiod som upphört två år innan tillsynsavgiften tas ut, dock minst 2000 euro.

Den tillsynsavgift för postverksamhet som tas ut av ett nytt postföretag är 2 000 euro för det första verksamhetsåret och 10 000 euro för det andra året. Avgiften för det tredje verksamhetsåret och de därpå följande åren bestäms på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om redovisningsperioden avviker från kalenderåret, omvandlas omsättningen att motsvara omsättningen för ett år genom att den multipliceras med talet 12 och divideras med redovisningsperiodens längd i månader.

Om den i 1 mom. avsedda postverksamhe-

ten upphör under en faktureringsperiod skall Kommunikationsverket bestämma avgiftens storlek för den tid som avses i 1 mom. för bedrivande av postverksamhet. Om den i 1 mom. avsedda postverksamheten under tiden mellan den avgiftsgrundande redovisningsperioden och avgiftens förfallodag har överlåtit till ett annat företag, skall Kommunikationsverket bestämma hur stor avgiften skall vara för det företag som bedriver verksamheten på avgiftens förfallodag med beaktande av den fastställda omsättningen för den överlåtna, i 1 mom. avsedda postverksamheten under den redovisningsperiod som ligger till grund för avgiften.

Om det under tiden mellan utgången av den avgiftsgrundande redovisningsperioden och avgiftens förfallodag har inträffat förändringar i företagets koncernförhållanden, bestäms avgiftens storlek utgående från vilken företags andel har varit av den avgiftsgrundande redovisningsperiodens omsättning för den i 1 mom. avsedda postverksamheten.

En avgift som tagits ut återbetalas inte även om företaget upphör med den i 1 mom. avsedda postverksamheten eller dess koncession dras in mitt under faktureringsperioden.

31 b §

Den omsättning i en koncern som ligger till grund för bestämmande av avgiften

Om ett postföretag ingår i en i 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) avsedd koncern, är grunden för postföretagets avgift fö-

retagets andel av den gemensamma omsättningen för den postverksamhet som de avgiftsskyldiga postföretagen i samma koncern bedriver i Finland, minskad med företagets inbördes omsättning av denna verksamhet. Avgiften bestäms på samma sätt också i sådana fall då moderbolaget inte är finskt.

Genom förordning av kommunikationsministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som behövs för bestämmande av avgiften skall anmälas till Kommunikationsverket.

31 c §

Bestämmande och uttagande av tillsynsavgift för postverksamhet

Tillsynsavgift för postverksamhet tas årligen ut i fyra rater. Tillsynsavgiften för postverksamhet påförs av Kommunikationsverket. Närmare bestämmelser om verkställigheten av avgiften kan utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Kommunikationsverket har rätt att, för bestämmande av avgiften, av postföretaget få uppgift om omsättningen för den i 31 a § avsedda postverksamhet som bedrivits av företaget i Finland under den redovisningsperiod som gått ut två år före det år avgiften tas ut. De postföretag som ingår i koncernen skall dessutom ge in till Kommunikationsverket en

utredning om vilka poster tillkomna av koncernföretagens inbördes postverksamhet som i enlighet med 31 b § 1 mom. har dragits av postverksamhetens omsättning. Postföretaget skall ge in uppgifter till Kommunikationsverket inom en månad efter det bokslutet har fastställts. En kopia av det fastställda bokslutet och koncernbokslutet skall ges in som bilaga.

Tillsynsavgiften för postverksamhet får drivas in utan dom eller utslag i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen, tas det på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § i räntelagen (633/1982). I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift om fem euro i sådana fall då dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs 19 § i kommunikationsministeriets förordning av den 11 december 2002 om Kommunikationsverkets avgifter (1126/2002).

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 27 maj 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Lag

om ändring av lagen om posttjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 6 april 2001 om posttjänster (313/2001) 31 §, sådan den lyder i lag
1017/2001 samt
fogas till lagen nya 31 a-31 c § som följer:

Gällande lydelse

31 §

Tillsynsavgifter

De avgifter som skall tas ut av postföretagen för den tillsyn Kommunikationsverket utövar och som avpassas enligt omsättningen av den verksamhet som avses i denna lag fastställs av kommunikationsministeriet enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Avgifterna skall fastställas så att de täcker kostnaderna för myndighetsverksamheten.

Föreslagen lydelse

31 §

Tillsynsavgift för postverksamhet

Ett postföretag är skyldigt att årligen erlägga tillsynsavgift för postverksamhet till Kommunikationsverket. Det sammanlagda beloppet för de tillsynsavgifter som tas ut av postföretagen motsvarar de totalkostnader som orsakas Kommunikationsverket för skötseln av sådana uppgifter som gäller postföretag enligt denna lag.

31 a §

Storleken av tillsynsavgiften för postverksamhet

Tillsynsavgiften för postverksamhet utgör 0,0025 procent av omsättningen för den koncessionsberoende postverksamhet som ett postföretag bedrivit i Finland under den redovisningsperiod som upphört två år innan tillsynsavgiften tas ut, dock minst 2000 euro.

Den tillsynsavgift för postverksamhet som tas ut av ett nytt postföretag är 2 000 euro för det första verksamhetsåret och 10 000 euro för det andra året. Avgiften för det tredje verksamhetsåret och de därpå följande åren bestäms på det sätt som före-

skrivs i 1 mom.

Om redovisningsperioden avviker från kalenderåret, omvandlas omsättningen att motsvara omsättningen för ett år genom att den multipliceras med talet 12 och divideras med redovisningsperiodens längd i månader.

Om den i 1 mom. avsedda postverksamheten upphör under en faktureringsperiod skall Kommunikationsverket bestämma avgiftens storlek för den tid som avses i 1 mom. för bedrivande av postverksamhet. Om den i 1 mom. avsedda postverksamheten under tiden mellan den avgiftsgrundande redovisningsperioden och avgiftens förfallodag har överlåtit till ett annat företag, skall Kommunikationsverket bestämma hur stor avgiften skall vara för det företag som bedriver verksamheten på avgiftens förfallodag med beaktande av den fastställda omsättningen för den överlåtna, i 1 mom. avsedda postverksamheten under den redovisningsperiod som ligger till grund för avgiften.

Om det under tiden mellan utgången av den avgiftsgrundande redovisningsperioden och avgiftens förfallodag har inträffat förändringar i företagets koncernförhållanden, bestäms avgiftens storlek utgående från vilken företags andel har varit av den avgiftsgrundande redovisningsperiodens omsättning för den i 1 mom. avsedda postverksamheten.

En avgift som tagits ut återbetalas inte även om företaget upphör med den i 1 mom. avsedda postverksamheten eller dess koncession dras in mitt under faktureringsperioden.

31 b §

Den omsättning i en koncern som ligger till grund för bestämmande av avgiften

Om ett postföretag ingår i en i 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) avsedd koncern, är grunden för postföretagets avgift företagets andel av den gemensamma omsättningen för den postverksamhet som de avgiftsskyldiga postföretagen i samma koncern bedriver i Finland, minskad med företagens inbördes omsättning av denna

verksamhet. Avgiften bestäms på samma sätt också i sådana fall då moderbolaget inte är finskt.

Genom förordning av kommunikationsministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som behövs för bestämmande av avgiften skall anmälas till Kommunikationsverket.

31 c §

Bestämmande och uttagande av tillsynsavgift för postverksamhet

Tillsynsavgift för postverksamhet tas årligen ut i fyra rater. Tillsynsavgiften för postverksamhet påförs av Kommunikationsverket. Närmare bestämmelser om verkställigheten av avgiften kan utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Kommunikationsverket har rätt att, för bestämmande av avgiften, av postföretaget få uppgift om omsättningen för den i 31 a § avsedda postverksamhet som bedrivits av företaget i Finland under den redovisningsperiod som gått ut två år före det år avgiften tas ut. De postföretag som ingår i koncernen skall dessutom ge in till Kommunikationsverket en utredning om vilka poster tillkomna av koncernföretagens inbördes postverksamhet som i enlighet med 31 b § 1 mom. har dragits av postverksamhetens omsättning. Postföretaget skall ge in uppgifter till Kommunikationsverket inom en månad efter det bokslutet har fastställts. En kopia av det fastställda bokslutet och koncernbokslutet skall ges in som bilaga.

Tillsynsavgiften för postverksamhet får drivas in utan dom eller utslag i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsvärningsväg (367/1961). Om avgiften inte betalas senast på förfallodagen, tas det på det obetalda beloppet ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § i räntelagen (633/1982). I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift om fem euro i sådana fall då dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs 19 § i kommu-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nikationsministeriets förordning av den 11 december 2002 om Kommunikationsverkets avgifter (1126/2002).

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
